

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

30. Tunc parebit signum filij hominis in cælo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

aut vultures tacuerit, aquilas autem posuerit, quia in illa regione corui ac vultures non essent, aquilæ essent. Deinde valde probabile est, Christum hoc loco ad propriam aquilarum naturam respexisse, & ad illa verba Iob allusisse, vbi eatum natura describitur. *Nunquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila, & in arduis ponet nidum suum? In petris manet, & in præruptis silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus. Inde contemplatur escam, & de longè oculi eius prospiciunt. Pulli eius lambunt sanguinem, & ubicunque cadauer fuerit, statim adest.* Ad hæc postrema verba Iob Christum allusisse valde probabile est, & docere voluisse, electos ac sanctos per acutissimos fidei suæ oculos, vel Christi passionem ac mortem longè prospicere, credere, contemplari, vt citati Patres exponunt, vel Christum ad Iudicium venientem (de quo Iudicio hoc loco disputatur) celerrimè cognoscere, & ad eum resumptis vndequaque corporibus suis admirabili promptitudine aduolare & congregari. Vtuncque est, vt in priori sua expositione insulsus & impius, ita in hac posteriori reprehensione stultus & temerarius Calvinus fuit.

30. *Tunc parebit signum filij hominis in cælo.*

HOc signum filij hominis, id est, Christi, quod eo ad Iudicium veniente in cælo comparebit, ipsam esse venerandam Christi Crucem quæ suo fulgore mundum illuminabit, sole tum & luna cæterisque syderibus sua luce priuatis, summo & vnanimi consensu docent Patres, Origenes tract. 30. in Matth. Chrysostr. homil. 77. in Matth. Hilarius, Hieronymus, Euthymius, Theophyl. in comment. in hunc locum, Hippol. in orat. de consummatione mundi, Ephrem in lib. de pœnitentia, cap. 3. Damascenus de orthodoxa fide lib. 4. cap. 12. Cyrillus Hierosol. in orat. ad Constantium, & Eusebius Emisenus in lib. allegoriarum. Quorum Patrum fidem & apertum huius loci sensum sequuta Ecclesia in officio publico fideliter canit: *Hoc signum Crucis erit in cælo, quum Dominus ad iudicandum venerit.* Quam profectò ob causam toto hoc intermedio tempore Crucis signum meritò veneramur. Nam nisi signum Crucis communiter fidelibus in Ecclesiis & domi interea temporis proponeretur, illius aspectus in die Iudicij nõ magis moueret quàm signum lanceæ, aut flagelli, aut spongiæ, aut alterius cuiuspiam rei quæ ad Christi passionem pertineret. Vnde hæretici tollentes hodie

*Crucis Christi
fulgida
in Iudicio
extrema.*

passim ex hominum conspectu Crucis signum, & nusquam illud desigi permittentes, id imprimis agunt, vt eius aspectus in die Iudicij nihil profus eos moueat: nisi fortè ad blasphemiam aut confusionem. Calvinus igitur hoc loco de signo Crucis altum silentium tenens, hæc Christi verba, *De signo filij hominis quod parebit in celo*, ad alium longè sensum detorquet. Sequitur (inquit) *signi illius explicatio, quòd filium hominis videbunt super nubes venientem, qui sub habitu serui contemptibilis tunc in terris agebat*. Atqui tanquam distincta hæc & diuersa Matthæus narrat. Primum, *Tunc parebit signum filij hominis in celo, & tunc plangent omnes tribus terra, & videbunt filium hominis venientem in nubibus cæli*. Tria dicit Matthæus, primum de signo filij hominis appARENTE IN CÆLO, deinde de planctu infidelium, qui signum illud eo vsque contempserunt (*Crux enim Christi Iudæis scandalum, Gentibus stultitia erat*) tertio quòd Christum videbunt venientem in nubibus. Distincta hæc sunt & diuersa, nec vnum alterius explicatio est. Aliud est signum filij hominis, aliud ipse filius hominis in persona propria; aliud signum præcedens, aliud res signata subsequens; aliud in cælo apparere & fulgere, aliud in nubibus cæli venire cum virtute multa & maiestate. Ridicula igitur & insulsa Caluini euasio est, & literæ Evangelicæ repugnans. Communis tot Patrum intelligentia, cuius infano hæretico, nedum Caluino anteponenda est.

36. *De die autem illa & hora nemo scit nisi solus Pater.*

Verborum
explicatio.

Quum ad hunc locum qui pro Arianis facere videntur vnde Marc. c. 13. addit, *neque Filius*, & olim apud Matthæum idem legerunt veteres, Origenes, Chrysostomus, Hilarius, & August. variè Patres respõdeant, Ambrosius quidem lib. 5. de fide cap. 8. & Hieronymus in hunc locum quod illa verba tum hîc tum apud Marcum ab Arianis addita fuerint, Græci autè Patres vt Athanas. in orat. in illud, *Omnia tradita sunt mihi à Patre*, Greg. Nazianz. li. 2. Theolog. & Cyril. Alex. Thesaurorum lib. 9. cap. 4. Ambros. in cap. 17. Lucæ, idque adeo Concil. 6. Constant. A. 4. quòd Christus quatenus homo ista ignorauerit. Aug. autem de Trin. lib. 1. cap. 13. & enarrat. in Psal. 6. & D. Basil. lib. 2. contra Eunomiũ, & Hilarius ac Hieronymus in hunc locum non simpliciter Filium ignorasse exponant, sed ideo dici ignorare, quia per modum ignorantis se gerebat.